

תת"ע 1833/12/13 - מדינת ישראל נגד אליהו רוט

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1833-12-13 מדינת ישראל נ' אליהו רוט
בפני כב' השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י מדור תביעות את"ן ת"א מ"י

המאשימה

נגד

אליהו רוט

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה ביום 27.05.13 הזמנה לדין בגין אי ציות לתמרור 302 "עצור" בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וביום 01.05.14 נשמעו בפני הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה השוטר יורם חבה, עורך הדו"ח, והוגשו הדו"ח (ת/1) וסקיצה שערך השוטר לבקשת התובע ביום הדיון באולם ביהמ"ש, (ת/2).

ואלו העובדות הרלוונטיות לביצוע העבירה על פי גרסת המאשימה:

ביום 27.05.13 בסמוך לשעה 15:11 נהג הנאשם פרטית וולבו, בבני ברק, ברחוב האדמור מגור ממזרח למערב, התקרב לצומת עם רחוב חזון אי"ש, ופנה שמאלה.

בכיוון נסיעת הנאשם לפני הצומת כאמור, מוצב תמרור 302 "עצור" ובניצב לתמרור על פני הכביש משורטט לרוחב הנתיב קו עצירה לבן.

נטען כנגד הנאשם כי פנה בצומת כאמור, בנסיעה רצופה, מבלי לעצור את הרכב עצירה מלאה, לפני קו העצירה המסומן על פני הכביש.

בכך טוענת המאשימה כי הנאשם לא מילא אחר הוראות התמרור המוצב בכיוון נסיעתו, ועבר עבירה של אי ציות לתמרור 302, כמיוחס לו בכתב האישום.

על פי גרסת הנאשם, ציית לתמרור המוצב בכיוון נסיעתו, ועצר את רכבו לפני קו העצירה. לגרסת הנאשם, שדה הראייה של השוטר היה ככל הנראה חסום שכן לשיטתו עברו במקום אוטובוסים שהסתירו את הצומת בפני השוטר. טוען הנאשם כי השוטר ממקום עמידתו לא יכול היה להבחין כלל בקו העצירה או לא יכול היה להבחין כלל באם רכב הנאשם עוצר לרגע לפני התמרור.

הנאשם הציג בביהמ"ש תמונה שצילם במכשיר הטלפון הסלולרי שלו לדבריו בעצמו מספר ימים קודם לדיון, על מנת להמחיש את שדה הראייה של השוטר ממקום עמידתו ובהתבוננו לכיוון הצומת. לטענתו מהתמונה עולה כי השוטר לא יכול לראות ממרחק זה את קו העצירה והתמרור ומכאן שלא יכול היה להבחין בו כאשר עצר את רכבו לפני קו העצירה.

העיד בפני השוטר ונחקר ע"י הנאשם בחקירה נגדית, בה עומת עם טענות הנאשם. העיד בפני הנאשם ופרס בהרחבה את גרסתו. הנאשם עמד אף הוא בחקירה נגדית ע"י התובעת.

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם, שמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח ומהסקיצה המפורטת שרשם [2/ת] תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, כולל מיקום התמרור, מסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם. התרשים שערך השוטר, מדויק ומפורט, ואף הנאשם אישר בחקירה נגדית כי התרשים משקף את מצב הצומת בעת רישום הדו"ח.

3. הנאשם ביקש להראות לביהמ"ש מיקום עמידת השוטר כפי שצילם בתמונה שהציג בביהמ"ש במכשיר הטלפון הסלולרי שלו. לטענתו על פי התמונה, השוטר לא יכול להבחין ממקום עמידתו בתמרור ובקו העצירה.

לעניין זה, ראשית, לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי יעמוד דווקא במקום ממנו אינו יכול לראות את קו העצירה. גם לפי גרסת הנאשם הצומת היה עמוס, רכבים חנו בקרבתו, מדובר בצומת בטבורה של עיר, לפיכך נחה דעתי כי השוטר אם היה רוצה ל"הסתוות" על מנת לתפוס נהגים, יכול היה לעשות זאת בקרבת הצומת, ולא היה צריך להסתתר רחוק מהצומת כפי שטען נגדו הנאשם.

בנוסף גם בתמונה שהציג הנאשם בביהמ"ש כאמור, ולמרות שזו צולמה בשעת חשיכה, הרי שמצאתי כי ניתן להבחין בתמרור בכיוונו של הנאשם.

4. לגבי מיקום עמידת השוטר ביקש הנאשם לטעון כי על פי הרשום בדו"ח כתב השוטר כי עמד בסמוך לבית מס' 19, וכי בשטח בית מס' 19 מרוחק מהמקום ואינו משקיף על הצומת. השוטר עמד על כך כי בקריאת כתב ידו בדו"ח רשום מס' הבית 12. לאחר שעיינתי בדו"ח וכפי שציינה ב"כ המאשימה בסיכומיה מצאתי כי אכן נרשם בדו"ח מס' הבית 12.

5. תימוכין לגרסת השוטר מצאתי גם בכל שהנאשם עצמו מספר כי בהגיעו לצומת לא הבחין כלל בשוטר ומכאן שאינו יודע לומר היכן עמד השוטר בשעה שהנאשם עבר על פני התמרור ואינו יכול לטעמי לבסס טענתו מול השוטר כי האחרון עמד במקום שאינו יכול לראות התמרור או את רכב הנאשם.

6. ועוד, הנאשם עצמו מספר כי לקראת הגיעו לצומת הבחין ב- 2 בחורים שבקשו "טרמפ" הנאשם עצר בשטח הצומת והעלה אותם לרכבו. בתיאור כאמור, מצאתי חיזוק לגרסת המאשימה בכך שייתכן ותשומת ליבו של הנאשם, כפי שאישר בהגנותו, הייתה מרוכזת באותה נקודת זמן יותר ב"טרמפיסטים" לפני שעצר להן ובכך לא הקפיד על עצירה לפני קו העצירה והתמרור.

עובדה נוספת המחזקת את גרסת המאשימה היא כי הנאשם לא הביא לביהמ"ש את אותם "טרמפיסטים" כעדים למרות שטען כי הם תומכים בגרסתו כי עצר רכבו לפני התמרור ולמרות שאישר כי לקח מהם את פרטיהם כולל שמות ומספר טלפון.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובע כאמור כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

לפיכך אני מרשיע את הנאשם בעובדות כתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ד, 27 מאי 2014, במעמד הצדדים.